

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΚΑΜΠΕΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΚΟΥΪΔΑ ΑΣΠΑΣΙΑ
ΛΕΝΤΙΔΑΚΗ ΕΥΓΕΝΙΑ
ΜΑΛΑΜΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Β' ΤΑΞΗ

2007 - 2008

ΜΕΤΡΑ ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

‘Όλες οι εθνικές πολιτικές “προστασίας των δασών” από το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου και μετά, έχουν οδηγήσει στη μείωση της δασοσκέπασης της χώρας, με την παράλληλη οικοπεδοποίηση της φύσης. Πράγματι, το 1945 τα δάση κάλυπταν το 40% της επικράτειας ενώ σήμερα μόλις το 18% . Αυτά είναι τα δεδομένα του προβλήματός μας.

Η υφιστάμενη πρακτική δείχνει ότι το δάσος που καίγεται ή εκχερσώνεται, οικοπεδοποιείται. Αν υπήρχε η απαραίτητη πολιτική βούλιση το θέμα του εμπρισμού των δασών θα είχε περιοριστεί στο ελάχιστο.

Στην περίπτωση αυτή θα μπορούσε ενδεικτικά να ισχύει το εξής. Κάθε πολίτης που θα έκτιζε σε καμμένη έκταση θα μπορούσε να θεωρείται ως **ηθικός αυτουργός** του εγκλήματος βάσει νόμου. Η ποινικοποίηση λοιπόν της συγκεκριμένης ενέργειας, σε συνδιασμό με άλλα μέτρα, θα “έδινε λύσεις υπέρ της φύσης, παρακάμπτοντας τις όποιες άλλες ευνοϊκές για τους οικοπεδοφάγους διατάξεις.

Η επιβολή επίσης ενός ειδικού ετήσιου φόρου σε σπίτια και οικισμούς που βρίσκονται εντός δασικών εκτάσεων ή καμμένων περιοχών (μεγαλύτερος φόρος στη δεύτερη περίπτωση και σε παράνομες κατοικίες), θα μπορούσε να συνοδεύει τα ανωτέρω.

Συμπληρωματικά με τα όσα αναφέρθηκαν επισημαίνεται το ακόλουθο. Η πιο απλή τεχνολογία που υπάρχει και μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικότερα για την προστασία της φύσης, είναι οι αεροφωτογραφίες. Αυτές θα μπορούσαν να αποδείξουν, κατά τη διάρκεια κάθε αγοροπωλησίας γης και άδειας για οικοπεδοποίηση, ποια ήταν η πραγματική κατάσταση της φύσης και ο χαρακτήρας της.

Η ατέρμονη διαδικασία της κτηματογράφησης δε λύνει το πρόβλημα αυτό έγκαιρα. Το πρόβλημα των πυρκαγιών δε συνδέεται τόσο με τον προσδιορισμό του ιδιοκτησιακού καθεστώτος- ιδιωτικής ή δημόσιας γης- αλλά με την αδυναμία προσδιορισμού του χαρακτήρα της γής.

Μια συνολική, νομική ρύθμιση του χαρακτήρα της γης (δάσους, δασικής έκτασης, κ.λ.π.) μέσω χαρογράφησης ανά Νομό, και όχι μέσω τίτλων, θα περιόριζε αισθητά τις προσπάθειες για αλλοίωση του περιβάλλοντος. Οι αεροφωτογραφίες λοιπόν μπορούσαν να υποκαταστήσουν βεβαιώσεις δασαρχών για το είδος της γης, που διαπραγματεύεται κάθε πολίτης. Αρκεί να αποτελούσαν, βάσει νόμου, συνοδευτικό έγγραφο (όπως τοπογραφικό σχεδιάγραμμα) κατά την διάρκεια αγοροπωλησιών ή αδειών για έγερση οικήματος σε εκτός σχεδίου πόλης περιοχές.

Τα παραπάνω αφορούν μια πρόταση που μπορεί να δώσει κάποιες λύσεις υπέρ των δασών αν υπήρχε πολιτική βούλιση .

Παρενθετικά σημειώνεται ότι ο όδιος ο νομοθέτης ευνοεί σε πολλές πριπτώσεις της παρανομία. Πιο συγκεκριμένα , ο αποχαρακτηρισμός των δασών προτεινόταν άμεσα, ακόμα και από την ίδια την νομοθεσία. Ο Νόμος π.χ. 998/79 με το άρθρο 34, υιοθετούσε την υπό όρους αναδάσωση, επιτρέποντας λοιπόν τη μη δάσωση καμμένων δασών ενώ το άρθρο 50 παρ. 6 επεσήμανε ότι Δικαιοπραξίες.. θεωρούνται έγκυρες.. εφόσον αφορούσαν δασικές εκτάσεις που δεν κηρύχτηκαν αναδασωτές.

Δεδομένης λοιπ’ον της απροθυμίας – αν όχι υποκρισίας – με σκοπό την προστασία των δασών εκ μέρους της πολιτείας, θα ήταν σκόπιμο να βρεθεί μια λύση που θα επιτρέπει ταυτόχρονα, την ανάπτυξη της φύσης, την αύξηση της δασοσκέπασης της χώρας με την ύπαρξη οικισμών σε δάση και δασικές εκτάσεις(

εξαιρουμένων των εθνικών δρυμών και άλλων περιοχών οριζομένων στο νόμο) κάτω από συγκεκριμένες προδιαγραφές και προϋποθέσεις.

Η λύση αυτή εισάγει εκ των πραγμάτων, την ταυτόχρονη αναθεώρηση των διατάξεων αναφορικά με τις άδειες για οικοδόμηση στη φύση. Αναπόσπαστο τμήμα των τελευταίων είναι όμως η υποχρέωση συντήρησης της φύσης, βάσει νόμου, σε δάση που οικοδομούνται, και η επιβολή της αναδάσωσης σε περιοχές που αποψιλώθηκαν ή κάηκαν και για τις οποίες εκδηλώνεται η πρόθεση για οικοπεδοποίηση ή οικοπεδοποιήθηκαν. Είναι πιο εύκολο να συλληφθούν οι παραβάτες τέτοιου νόμου παρά οι εμπρηστές των δασών.

Έτσι αντιστέφοντας λοιπόν την υπάρχουσα λογική, η άδεια για οικοδόμηση σε άρτιο εκτός σχεδίου πόλεως οικοπέδο, (που χαρακτηρίζεται βάσει των αεροφωτογραφιών ως δάσος, δασική εκχερσωμένη αποψιλωμένη ή καμένη έκταση) θα εκχωρείται μόνο αν ο ενδιαφερόμενος δασώσει ή επεκτείνει την υπάρχουσα δάσωση του οικοπέδου έως το 85%-90% του χώρου που καλύπτει.

Επίσης, η εισαγωγή ενός συστήματος υποχρεωτικής χρηματικής καταβολής στο μορφή ετήσιου φόρου, εκ μέρους ατόμων και συναιτερισμών, που εκμεταλλεύτηκαν (οικοπεδοποίησαν) η πρόκειται να εκμεταλλευθούν, υπό περιορισμούς δάση ή δασικές εκτάσεις, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της παραπάνω λύσης. Μια τέτοια ρύθμιση όμως οφείλει να πραγματοποιεί κάποιες διακρίσεις ανά περιοχή και ανά σύνολο ατόμων ιεραρχώντας λοιπόν τους πολίτες (παρανομούντες και μη) και την γη σε διάφορες κατηγορίες και επιβάλλοντας ανάλογες εισφορές.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, αντί λοιπόν ο ενδιαφερόμενος να εκχερσώνει την ιδιωτική δασική του έκταση (που χαρακτηρίζεται στους τίτλους ως αγροτεμάχιο) ή να επιδιώκει τον αποχαρακτηρισμό της με βίαια μέτρα, θα έχει δικαίωμα περιορισμένης εκμετάλευσής της μόνο αν η τελευταία δασωθεί κατά το μεγαλύτερο ποσοστό ενώ παράλληλα θα καταβάλλει ένα ειδικό φόρο κάθε έτος υπέρ της αναδάσωσης της χώρας, τον "φόρο υπέρ της φύσης".

ΔΑΣΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Γενικά η "Δασοπροστασία" είναι ένας τρόπος ζωής, όπου η ενεργός συμμετοχή όλων μας, παίζει πρωταρχικό ρόλο. Όμως, τις τελευταίες δεκαετίες το φαινόμενο των δασικών πυρκαγιών που προέρχονται κυρίως από αμέλεια και ανευθυνότητα, έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις. **Ο σχεδιασμός και η εκτέλεση απαραίτητων προληπτικών μέτρων** που έγιναν με σκοπό την **ελάττωση του κινδύνου εκδήλωσης των δασικών πυρκαγιών, και η δημιουργία κατάλληλης υποδομής, τόσο στον προληπτικό, όσο και τον κατασταλακτικό τομέα, φαίνεται να μη απέδωσαν απόλυτα.**

" Η κατασκευή έργων οδοποιίας, Ο καθαρισμός όλων των ευαίσθητων περιοχών και Η δημιουργία αντιπυρικών ζωνών ασφαλείας είναι μεν θέματα άμεσης προτεραιότητας, κάποιες άλλες όμως παράλληλες ενέργειες όπως:

Η συνεχής παρακολούθηση της φλεγόμενης περιοχής μέχρις ότου έρθουν οι Πυροσβεστικές δυνάμεις,

Η χρησιμοποίησης πρόχειρων υλικών και μέσων κατάσβεσης (χώμα, κλαδιά ή νερό),

Η έγκαιρη αναγγελία μιας πυρκαϊάς με φωνές ή την χρήση καποιου τηλεφώνου (κινητού ή σταθερού),

Η αποφυγή καύσης ξερών χόρτων και κλαδιών,

Η αποφυγή παρασκευής φαγητών και ροφημάτων μέσα στο δάσος,

Η απαγόρευση καπνίσματος

Και Η χρήση οιασδήποτε άλλης πηγής πυρός, παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδοαφέρον και αποτελούν στον άμεσο περιορισμό μιας πυρκαγιάς, που αποτελούν σίγουρα κύριο και ουσιώδες αντικείμενο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας''.

Όμως, η ενεργοποίησης κάθε πολίτη στο έργο της Δασοπυρόσβεσης αποτελεί μια εξίσου κοινωνική και ηθική υποχρέωση, και ο θεσμός του '' **Εθελοντή πυροσβέστη''**, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Στο τέλος κάθε Πυροσβεστικής περιόδου ο μηχανισμός της Δασοπροστασίας λειτουργεί με απόλυτη επιτυχία. Όμως, **το συναίσθημα αυτό δεν θα πρέπει να οδηγεί σε εφησιχασμό καθώς στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της η Πυροσβεστική Υπηρεσία επιβάλλει την καθιέρωση μιας νέας πολιτικής και την προώθηση μέτρων και μεθόδων που θα συντελούσαν ουσιαστικά στην περαιτέρω βελτίωση των συνθηκών της Δασοπυρόσβεσης .**

Η πρόληψη και καταστολή των δασικών πυρκαγιών αποτελεί τομέα από τον οποίο αναμένονται πολλά από την έρευνα. Υπάρχουν σε εξέλιξη σημαντικά ερευνητικά έργα, στα οποία αναλύονται και αξιολογούνται οι μετεωρολογικοί δείκτες κινδύνου πυρκαγιάς στις Μεσογειακές Ευρωπαϊκές χώρες και προωθείται η ανάπτυξη δικτύου για τη διάδοση της έρευνας και τη βελτίωση του συντονισμού του ερευνητικού δυναμικού.

Ένας σημαντικός αριθμός ερευνητικών έργων σχετίζονται με την προστασία των δασών από βιότικούς παράγοντες. Βασικός στόχος της έρευνας αυτής είναι ο έλεγχος ή η πρόληψη των ζημιών που προκαλούνται από παθογόνους μύκητες, νηματώδεις και έντομα. Στα έργα αυτά συμπεριλαμβάνεται επίσης η σύνταξη μυκητολογικών χαρτών, που αποσκοπεί στην καταγραφή και τη χαρτογράφηση της μυκοχλωρίδας της Ελλάδας.

Για της προστασία των δασών από αβιοτικούς παράγοντες υπάρχουν σε εξέλιξη 12 ερευνητικά έργα που αφορούν την έρευνα των επιδράσεων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και των δυσμενών κλιματικών συνθηκών στα δασικά οικοσυστήματα, καθώς και την απογραφή τυχόν ζημιών στα δασικά εδάφη σε σχέση με την ατμοσφαιρική ρύπανση.

Η μελέτη της διάβρωσης των εδαφών και η προστασία των ορεινών λεκανών απορροής εξετάζονται από μακροχρόνια ερευνητικά έργα, που εκτελούνται με τη μέθοδο του ζεύγους πειραματικών λεκανών απορροής και πειραματικών επιφανειών, οι οποίες έχουν εγκατασταθεί σε αντιπροσωπευτικά δασικά οικοσυστήματα της Ελλάδας.

Τέλος, η αποκατάσταση του τοπίου μετά από μεταλλευτική εκμετάλευση είναι το αντικείμενο έρευνας, που αφορά στη μελέτη μεθόδων και τεχνικών καθώς και στην επιλογή των κατάλληλων φυτικών ειδών για την ανάπλαση των επιφανειών των ορυχείων και λατομείων.

Η δασική έρευνα στην Ελλάδα, στα αντικείμενα που προσδιορίζονται παραπάνω, διεξάγεται σχεδόν αποκλειστικά από τα δύο Ινστιτούτα Δασικών Ερευνών του ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ

1. *Είναι αναγκαία μια συνεκτική πολιτική για την προστασία και τη βιώσιμη διαχείριση των δασών.* Η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί αλλο. Οι πελατειακές σχέσεις, η αποσπασματικότητα και η σύγκριση αρμοδιοτήτων μεταξύ φορέων που τελικώς δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, οδηγούν στην υποβάθμιση των δασών, στα χιλιάδες αυθαίρετα και την στέρηση ενός βασικού αγαθού από τα παιδιά μας. Τόσο οι πολίτες όσο και τα πολιτικά κόμματα πρέπει να ανοίξουν ένα ειλικρινή διάλογο για τις αλλαγές σε εντιλήψεις και πολιτικές που απαιτούνται για την προστασία του δάσους.

2. *Η κλιματική αλλαγή αλλάζει τα πάντα και πρέπει να λαμβάνεται πλέον σοβαρά υπόψη σε όλες τις πολιτικές και πρακτικές, πολύ περισσότερο που είναι γνωστό ότι θα έχει επιπτώσεις στα οικοσυστήματα και τα δάση.* Η αύξηση της θερμοκρασίας ήδη κατά 1 βαθμό Κελσίου στην περιοχή μας (με προοπτική να αυξηθεί άλλους 3 – 3,5 βαθμούς μέσα στον αιώνα), η μείωση των βροχοπτώσεων και η αύξηση της εξάτμισης, η μείωση της υγρασίας σε άλλοτε υγρά δάση, η μεγαλύτερη συχνότητα και διάρκεια ακραίων φαινομένων όπως οι καύσωνες (μέχρι το τέλος του αιώνα θα επικρατούν θερμοκρασίες πάνω από 37 βαθμούς Κελσίου για 60 – 100 ημέρες το χρόνο) στην Ελλάδα, θα αυξήσουν κατακόρυφα τους κινδύνους για τα δάση. Οι πυρκαγιές μπορεί να είναι πιο συχνές και πιο καταστροφικές και αν δεν υπάρξει η κατάλληλη προετοιμασία, κινδυνεύουμε άμεσα να χάσουμε όλα τα δάση, ακόμα και αυτά που λόγω υγρασίας δεν καίγονταν παλιότερα και βρίσκονται σε μεγαλύτερα υψόμετρα. Αυτά τα δάση είναι τα πλέον ευάλωτα και δεν θα ξαναδημιουργηθούν γιατί αυξάνεται η θερμοκρασία και μειώνονται οι βροχοπτώσεις. Απαιτείται, λοιπόν, μια συστηματική παρακολούθηση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και προσαρμογή στα νέα δεδομένα των πολιτικών προστασίας δασών, πρόληψη πυρκαγιών και έγκαιρης κατάσβεσής τους. Η καταστροφή του καλοκαιριού 2007 δεν πρέπει να επαναληφθεί.

3. *Είναι απαραίτητο να αναληφθούν πρωτοβουλίες για ανταλλαγή εμπειριών και μόνιμη συνεργασία σε μεσογειακό επίπεδο και ιδιαίτερα μεταξύ Ελλάδας, Ιταλίας, Γαλλίας, Ισπανίας, Κύπρου, Τουρκίας και Πορτογαλίας για την πρόληψη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των πυρκαγιών, τη θωράκιση του νομοθετικού πλαισίου και την αντιμετώπιση από κοινού εγκληματικών πράξεων που έχουν σχέση με την κερδοσκοπία γης, την διαχείριση των δασών την εποχή της κλιματικής αλλαγής.*

4. *Το κύριο βάρος των πολιτικών προστασίας των δασών πρέπει να δοθεί στην εκπαίδευση και κατάλληλο εξοπλισμό των τοπικών κοινωνιών, στην ενδυνάμωση των εθελοντικών ομάδων πυροπροστασίας, στην μετακίνηση του βάρους της κατάσβεσης από τον αέρα στο έδαφος, στην πρόληψη και βιώσιμη διαχείριση των δασών, στην έγκαιρη και αποτελεσματική συνεργασία των διαφόρων υπηρεσιών (πολιτική προστασία, δασική υπηρεσία, πυροσβεστική υπηρεσία).* Οι τοπικές κοινωνίες πρέπει να αποκτήσουν ξανά ενεργό ρόλο και να είναι σε θέση να κινητοποιούνται άμεσα και αποτελεσματικά, έχοντας κατάλληλα μέσα και γνώσεις. Ιδιαίτερα κίνητρα πρέπει να δοθούν για να

επιστρέψουν πληθυσμοί και να συμμετάσχουν στη διαχείριση των ορεινών δασών.

5. Όπως έχει αποδειχθεί επανειλημμένως, η επένδυση πόρων στην πρόληψη είναι πολύ πιο αποτελεσματική και σοφή πολιτική από την εκ των υστέρων αποζημίωση και αποσπάθεια αποκατάστασης. Προτείνουμε να επενδύεται κάθε χρόνο στη βιώσιμη διαχείριση και προστασία των δασών ένα ποσό από τον κρατικό προϋπολογισμό καθώς και από ευρωπαϊκούς πόρους, δωρεές και ποσοστό της πράσινης φορολόγησης των ορυκτών καυσίμων ανάλογο με τον μέσο όρο της ζημιάς που έχει προκληθεί στα δάση και τις δασικές περιοχές από τις πυρκαγιές την τελευταία εικοσαετία. Για να εκτιμήσουμε το πραγματικό κόστος της ζημιάς που έχει προκληθεί από τις πυρκαγιές πρέπει να συνυπολογίσουμε με οικονομικούς όρους και τη ζημιά που προκαλείται από τη στέρση των οικολογικών υπηρεσιών που προσφέρει το δάσος σε τοπικό και ευρύτερο επίπεδο (οικοσύστημα, αναπυχή, βιοποικιλότητα, εμπλουτισμός υδροφόρου ορίζοντα, ρύθμιση μικροκλίματος, προστασία από τη διάβρωση και απορρόφηση διοξειδίου του άνθρακα- προστασία παγκόσμιου κλίματος). Για παράδειγμα η ζημιά που προκλήθηκε από τις φωτιές το 2007 ανέρχεται σε 2,5 – 3,5 δισεκατομμύρια Ευρώ, αλλά για την πρόληψη θα δοθεί ποσό της τάξης των 8-15.000.000 Ευρώ και με την ευρύτερη έννοια όχι πάνω από 80.000.000 Ευρώ το 2008. Για την άμεση αποκατάσταση των ζημιών θα καταβληθεί ποσό πάνω από 650.000.000 Ευρώ και αν υπολογιστεί η καταβολή επιδομάτων, το ποσό αυτό θα φτάσει το 1 δισεκατομμύριο Ευρώ. Για την πρόληψη της πυρκαγιάς, το 2007 είχε δοθεί στο δήμο Πύργου το ποσό των 35.000 Ευρώ.

6. Σε νομοθετικό επίπεδο η αλλαγή του άρθρου 24 του Συντάγματος με στόχο να περιοριστεί η προστασία των δασών θα ήταν καταστροφική, όχι μόνο για το περιβάλλον αλλά και για τη ζωή των μελλοντικών γενεών. Χρειαζόμαστε όσο ποτέ το δάσος, μετά μάλιστα τις πυρκαγιές του 2007, ιδιαίτερα σε μια εποχή που η κλιματική αλλαγή απαιτεί επέκταση και όχι περιορισμό των δασών για να περιοριστεί το διοξείδιο του άνθρακα στην ατμόσφαιρα. Χρειάζονται, όμως, νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα κλείσουν τα παράθυρα σε όποιες προσπάθειες αποχαρακτηρισμού των δασών, νομιμοποίησης των αυθαιρέτων σε δάση και δασικές περιοχές καθώς και αλλαγής χρήσεων γης σε βάρος του δάσους. Αλλά πάνω από όλα χρειάζεται πολιτική βούλιση για σύγκρουση με αντιλήψεις και συμφέροντα που βλέπουν το κοντόφθαλμο κέρδος και χάνουν το δάσος. Παράλληλα χρειάζεται μια πολιτική βιώσιμης διαχείρισης του δάσους που θα προσφέρει κίνητρα και οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες, που θα συμβάλει στην προστασία του δάσους με την ενεργή συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας. Η προστασία του δάσους μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την παρουσία των τοπικών κοινωνιών μέσα στα δάση, ως διαχειριστές και προστάτες του, όμως, και όχι ως καταπατητές του.

7. Η δημιουργία ενός "Ανεξάρτητου Οργανισμού Προστασίας των Δασών από την Αυθαίρετη Δόμηση" με παρκές θεσμικό πλαίσιο, μέσα, προσωπικό και πόρους για την κατεδάφιση όλων των αυθαιρέτων μέσα σε δάση και δασικές περιοχές είναι η αναγκαία απάντηση στον φόβο των εκάστοτε κυβερνήσεων μπροστά στο υποτιθέμενο πολιτικό κόστος κατεδάφισής τους. Μια πολιτική επαναφοράς του δικαίου στη διαχείριση των δημοσίων αγαθών, όπως είναι το δάσος, είναι απαίτηση πλέον σημαντικού τμήματος της ελληνικής κοινωνίας.

Τώρα μας χρειάζεται το δάσος και τα πολιτικά κόμματα. Οι θεσμοί πρέπει να ανταποκριθούν σε αυτή την ανάγκη με ωριμότητα.

8. Τα πολιτικά κόμματα θα πρέπει να δεσμευτούν ότι στελέχη τους, και πολύ περισσότερο άτομα που καταλαμβάνουν δημόσια αξιώματα, όπως υπουργοί, βουλευτές, γενικοί γραμματείς, διοικητές οργανισμών κ.α. που θα αποδειχθεί ότι έχουν χτίσει παράνομα μέσα σε δάση και δασικές περιοχές ή που έχουν καταπατήσει ή διευκολύνει άλλους να καταπατήσουν παρόμοιες εκτάσεις, θα χάνουν το αξίωμά τους και θα τίθενται οριστικά εκτός κόμματος, εκτός των άλλων ποινικών συνεπειών που θα πρέπει να αντιμετωπίσουν.

9. Περιπτώσεις όπως αυτή της κατασκευής "αναψυκτηρίου" από πρώην υπουργό μέσα στη ζώνη προστασίας του Υμηττού, θα πρέπει να επισύρουν όχι μόνο πρόστιμα αλλά και ποινικές ευθύνες, ενώ θα πρέπει αυτόματα να κατεδαφίζεται το αυθέρετο.

10. Η προστασία των δασών απαιτεί συστηματική παρακολούθηση και ανάλυση των αιτιών των πυρκαγιών καθώς και παρέμβαση για την εξάλειψη παραγόντων που σχετίζονται με τον ανθρώπινο παράγοντα όπως: η πρόκληση πυρκαγιών από καλώδια ηλεκτρικού, απόρριψη και ανάφλεξη σκουπιδιών, κάψιμο καλαμιάς και γεωργικών υπολειμμάτων κ.α. Είναι σωστό να δοθούν αναλυτικά στοιχεία για τα αίτια των πυρκαγιών του 2007 καθώς και να υπάρξει έστω και τώρα επιμερισμός ευθυνών.

11. Για να μειωθούν οι πιέσεις για αποχαρκτηρισμό δασών και δασικών εκτάσεων πρέπει να προβλεφθούν οικονομικά και άλλα εργαλεία που θα διευκολύνουν τη διατήρηση του δάσους ανεξαρτήτως καθεστώτος ιδιοκτησίας.

12. Η αποκατάσταση των πυρόπληκτων περιοχών πρέπει να λαμβάνει υπόψη την υποχρέωση διατήρησης του δασικού χαρακτήρα των περιοχών (και όχι αλλαγής χρήσεων γης) και οικολογικής αναγέννησης του δομημένου περιβάλλοντος αλλά και του κοινωνικού και παραγωγικού ιστού των περιοχών που πλήττονται. Προτείνουμε να δημιουργηθεί ένας ειδικός οργανισμός, ευέλικτος και αποτελεσματικός, που θα αναλάβει τον σχεδιασμό και την υλοποίηση της οικολογικής, κοινωνικής και παραγωγικής αναγέννησης των πυρόπληκτων περιοχών, με διαφανείς και συμμετοχικές διαδικασίες και με δημόσια λογοδοσία για τους που θα διαχειρίζεται. Επίσης, να απασχοληθεί ο τοπικός πληθυσμός στην αποκατάσταση των πυρόπληκτων περιοχών.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ

Το δάσος επιδρά στο κλίμα του πλανήτη και αποτελεί την κυριότερη πηγή οξυγόνου. Για αυτό το λόγο εμείς οι άνθρωποι θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί και να μην κακομεταχειριζόμαστε τους φυσικούς πόρους. Έτσι εμείς θα προτείνουμε τις εξής λύσεις:

- Κάθε κράτος καλό είναι να φροντίζει με εργασίες αναδάσωσης, να διατηρεί τον δασικό του πλούτο.
- Τη δημιουργία ενός εποπτικού σώματος που θα διενεργεί συχνούς ελέγχους στις δασικές περιοχές για την διαπίστωση τυχόν εστιών φωτιάς.
- Την τοποθέτηση συστήματος αυτόματης κατάσβεσης πυρκαγιών σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη έκταση.
- Τη διενέργεια ελέγχων από τον αέρα με τη χρήση ελικοπτέρων σε περιόδους υψηλού κινδύνου (καλοκαιρινοί μήνες, ξηρασία, δυνατοί άνεμοι).
- Η πολιτεία καλό θα ήταν να υιοθετήσει μέτρα ειδικής προστασίας των δασών από τους εμπρησμούς είτε από πρόθεση είτε από αμέλεια, που τιμωρούνται με ιδιαίτερη αυστηρότητα.
- Διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης των δασών και των δασικών εκτάσεων, κυρίως από την άποψη της χρήσης γης, ώστε να μπορέσουν να αναπτυχθούν οι βασικές λειτουργίες του δάσους.
- Σχεδιασμό, οργάνωση και άσκηση ορθολογικής δασοπονίας, που συμβάλλει στην βελτίωση, ανάπτυξη και αξιοποίηση των δασών και των δασικών εκτάσεων.
- Προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων τόσο από τους φυσικούς παράγοντες όσο και από τον άνθρωπο, με σκοπό την αποφυγή της υποβάθμισης και της συρρίκνωσης των δασών.
- Οργάνωση της διαχείρισης και της διοίκησης των δασών με ρύθμιση των επιτρεπτών επεμβάσεων στα δάση.
- Ρύθμιση του ιδιοκτησιακού προβλήματος με οριοθέτηση των δασών.
- Αξιοποίηση των προϊόντων του δάσους.
- Ανάπτυξη φιλοδασικής συνείδησης στο λαό με ενημέρωση, πληροφόρηση, ευαισθητοποίηση, ώστε να γίνει αντιληπτή η οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική σημασία των δασών.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΘΟΥΝ

- Η προστασία της ποικιλότητας των δασών με επιλεκτική υλοτομία.
- Η ενίσχυση της ποικιλότητας των δενδρών και των θάμνων.
- Η διατήρηση ενδημικών, σπάνιων και απειλούμενων ειδών.
- Η βελτίωση των συστημάτων δασικής διαχείρισης.
- Η αναδάσωση υλοτομημένων περιοχών με είδη της τοπικής χλωρίδας.
- Η υλοτομία που πρέπει να γίνεται με τρόπο που να μειώνει την έκταση της μεταβολής στην δομή.